

College van Beroep Reclame Code, 29 augustus 2006, Kansspel**RECLAMERECHT****Kansspel****Terughoudendheid geboden bij beoordeling kansspel, gelet op brief Europese Commissie**

Het College stelt voorop dat de Commissie van de Europese Gemeenschappen, blijkens onderdeel 4 van haar (door Unibet aan de Reclame Code Commissie overgelegde) brief d.d. 4 april 2006 aan de Minister van Buitenlandse Zaken van oordeel is dat het Koninkrijk der Nederlanden, door beperkingen op te leggen op het geven van gelegenheid tot, en het bevorderen van deelneming aan kansspelen, tenzij de bevoegde autoriteiten hiervoor een vergunning hebben verleend krachtens - voor zover hier van belang - art. 1 sub a en b WoK, zijn verplichtingen uit hoofde van art. 49 EG-Verdrag niet is nagekomen. Art. 49 EG-Verdrag heeft betrekking op het grondbeginsel van vrije dienstverrichting. Gelet hierop past het College van Beroep terughoudendheid bij de beantwoording van de vraag of de in deze procedure gewraakte uiting strijd oplevert met art. 2 NRC in die zin dat art. 1 sub a en/of b WoK zou zijn overtreden. Met inachtneming van bovengenoemde terughoudendheid kan niet worden geoordeeld dat art. 2 NRC is overtreden, in die zin dat NOB en/of Zoom.in art. 1 sub a en/of b WoK zou (den) hebben overtreden.

Onzeker of faciliterende diensten 'gelegenheid geven om mede te dingen naar prijzen of premies' is

Niet kan met voldoende zekerheid worden vastgesteld dat NOB, door audiovisuele facilitaire diensten te verlenen voor het verspreiden van reclame en/ of Zoom.in, door reclameruimte ter beschikking te stellen, in dit geval 'gelegenheid geven om mede te dingen naar prijzen of premies (...)' als bedoeld in art. 1 sub a WoK en/of 'de deelneming aan een onder a bedoelde gelegenheid (...) bevorderen' als bedoeld in art. 1 sub bWoK. Ter vergadering heeft [X], onder verwijzing naar verschillende uitgaven van de Stichting Reclame Code betreffende de werkwijze van de Reclame Code Commissie en het College van Beroep en de NRC gesteld dat de NRC zich niet alleen richt tot 'de verkopende partij, maar ook tot degene via wiens kanalen een product aan de man wordt gebracht'. Juist is dat de NRC zich ook wel richt tot anderen dan de verkoper van een product, maar in die gevallen gaat het bijvoorbeeld over het handelen van een verspreider voor wie de NRC specifieke regels inhoudt. Waar het betreft het door [X] aangehaalde art. 10 NRC dient de adverteerder er zelf op toe te zien dat televisiereclame duidelijk gescheiden wordt van de rest van het programma-aanbod en is de adverteerder hiervoor verantwoordelijk. Gelet op het bovenstaande wordt als volgt beslist

Vindplaatsen: reclamecode.nl; IER 2007, nr. 38, p. 137

College van Beroep Reclame Code, 29 augustus 2006

(...)

[X], te Nijmegen,
appellant

tegen

1. Nederlands Omroepproductie Bedrijf (NOB)

Holding N. v.,

gevestigd te Hilversum,

en

II. Zoom. in,

gevestigd te Amsterdam,

adv.: mr. R. Hendriksen te Amsterdam.

1. De procedure

Appellant (hierna ook: [X]) is tijdig in beroep gekomen tegen de aan deze uitspraak gehechte beslissing van de Reclame Code Commissie (hierna: de Commissie). Geïntimeerde sub I (hierna ook: NOB) heeft op het appel schrift gereageerd. Geïntimeerde sub II (hierna ook: Zoom.in) heeft eveneens op het appelschrift gereageerd. Unibet London Ltd. te Londen (hierna ook: Unibet), Engeland, zijnde verweerster sub III in de procedure bij de Commissie, is ook 1Yt uitgenom schriftelijk te reageren op het appelschrift, maar heeft van deze gelegenheid geen gebruik gemaakt. Het College van Beroep (hierna: het College) heeft de zaak behandeld in zijn vergadering van 25 oktober 2006. Mr. [X] lichtte zijn standpunt mondeling toe. NOB, Zoom.in en Unibet London Ltd. maakten geen gebruik van de mogelijkheid de zaak ter vergadering toe te lichten.

2. De grieven

Deze kunnen als volgt worden samengevat. Ten onrechte heeft de Commissie zich aangesloten bij het argument van zowel NOB als Zoom.in, dat zij slechts als 'doorgeefluik' functioneren en geen invloed hebben op de inhoud van de gewraakte reclame. [X] heeft gesteld en uitvoerig onderbouwd dat zowel NOB als Zoom.in volgens de wet verantwoordelijk is voor de uiting vanaf het moment dat: zij gewezen zijn op het feit dat het gewraakte filmpje in strijd is met de wet, zij gewezen zijn op de aanwezigheid van dit filmpje op hun infrastructuur c.q. in hun reclame-ruimte en zij de mogelijkheid hebben om de verspreiding van het filmpje te verhinderen, maar van deze mogelijkheid geen gebruik maken. Ten onrechte is de Commissie niet op deze stelling ingegaan. Nu de Commissie NOB en Zoom.in niet verantwoordelijk acht voor de gewraakte uiting, komt zij niet toe aan de beantwoording van de vraag of deze uiting al dan niet geoorloofd is. [X] verzoekt de Commissie om de beslissing van de Commissie te vernietigen en zelf een beslissing te nemen dan wel de zaak terug te verwijzen naar de Commissie.

3. Het antwoord in appel

Zowel NOB als Zoom.in heeft de grieven gemotiveerd weersproken.

4. Het oordeel van het College

Het College stelt voorop dat de Commissie van de Europese Gemeenschappen, blijkens onderdeel 4 van haar (door Unibet aan de Reclame Code Commissie overge-

legde) brief d.d. 4 april 2006 aan de Minister van Buitenlandse Zaken van oordeel is dat het Koninkrijk der Nederlanden, door beperkingen op te leggen op het geven van gelegenheid tot, en het bevorderen van deelneming aan kansspelen, tenzij de bevoegde autoriteiten hiervoor een vergunning hebben verleend krachtens - voor zover hier van belang - art. 1 sub a en b WoK, zijn verplichtingen uit hoofde van art. 49 EG-Verdrag niet is nagekomen. Art. 49 EG-Verdrag heeft betrekking op het grondbeginsel van vrije dienstverrichting. Gelet hierop past het College van Beroep terughoudendheid bij de beantwoording van de vraag of de in deze procedure gewraakte uiting strijd oplevert met art. 2 NRC in die zin dat art. 1 sub a en/of b WoK zou zijn overtreden. Met inachtneming van bovengenoemde terughoudendheid kan niet worden geoordeeld dat art. 2 NRC is overtreden, in die zin dat NOB en/of Zoom.in art. 1 sub a en/of b WoK zou (den) hebben overtreden. Niet kan met voldoende zekerheid worden vastgesteld dat NOB, door audiovisuele facilitaire diensten te verlenen voor het verspreiden van reclame en/of Zoom.in, door reclameruimte ter beschikking te stellen, in dit geval 'gelegenheid geven om mede te dingen naar prijzen of premies (...)' als bedoeld in art. 1 sub a WoK en/of 'de deelneming aan een onder a bedoelde gelegenheid (...) bevorderen' als bedoeld in art. 1 sub bWoK. Ter vergadering heeft [X], onder verwijzing naar verschillende uitgaven van de Stichting Reclame Code betreffende de werkwijze van de Reclame Code Commissie en het College van Beroep en de NRC gesteld dat de NRC zich niet alleen richt tot 'de verkopende partij, maar ook tot degene via wiens kanalen een product aan de man wordt gebracht'. Juist is dat de NRC zich ook wel richt tot anderen dan de verkoper van een product, maar in die gevallen gaat het bijvoorbeeld over het handelen van een verspreider voor wie de NRC specifieke regels inhoudt. Waar het betreft het door [X] aangehaalde art. 10 NRC dient de adverteerder er zelf op toe te zien dat televisiereclame duidelijk gescheiden wordt van de rest van het programma-aanbod en is de adverteerder hiervoor verantwoordelijk. Gelet op het bovenstaande wordt als volgt beslist.

5. De beslissing

Het College bevestigt de beslissing van de Commissie.
